

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΠΕΘ

Μία Κυριακή του Οκτώβρη 6:30 μ.μ ο Μπέθινγκ Χέλμαν ή αλλιώς κύριος Μπεθ καθόταν στο σαλόνι στην πολυθρόνα του. Έπινε τον καφέ του τρώγοντας τα κουλουράκια κανέλας του και διαβάζοντας την εφημερίδα του. Ξαφνικά στη σελίδα 12 της εφημερίδας του έγραφε «κλάπηκαν σκουλαρίκια αν τα βρείτε ή ξέρετε ποιος τα έχει τηλεφωνήστε στο 2104537889 ή στην αστυνομία» και αυτό δεν το έγραφε μόνο στην σελίδα 12. Στην σελίδα 19 έλεγε «χάθηκε το κολιέ της δούκισσας Μείν Μορ. Αν το βρείτε παρακαλώ τηλεφωνήστε στο 23456667096 ή παραδώστε το στην έπαυλη Μάι Κάι ». Στην σελίδα 24 όμως ο κύριος Μπεθ είδε κάτι που σοκαρίστηκε έλεγε «Χάθηκε το στέμμα της βασίλισσας Ελισάβετ. Προσφέρετε μεγάλο χρηματικό ποσό σε όποιον το βρει». Σχεδόν σε όλοι η εφημερίδα έγραφε για κλεμμένα ή χαμένα πράγματα. Εκείνη την στιγμή χτύπησε το κουδούνι.

-Αστυνομία, είπε μια αντρική φωνή. Ο κύριος Μπεθ άνοιξε την πόρτα.

-Παρακαλώ τη θα θέλατε; Είπε ο κύριος Μπεθ.

- Αστυνόμος Τσάρλι Κένεντι. Είστε ο Μπέθινγκ Χέλμαν;

-Αυτοπροσώπως.

-Έχουμε κάποια κλεμμένα αντικείμενα. Σας έκλεψαν τίποτα;

-Όχι ευχαριστώ.

Ο αστυνόμος έφυγε και ο κύριος Μπεθ κάθισε ξανά στη πολυθρόνα του. Το άλλο πρωί ο κύριος Μπεθ ξύπνησε 6:00 το πρωί γιατί είχε δουλειά στο περίπτερό του (ο κύριος Μπεθ είχε ένα μικρό περίπτερο στον Εθνικό Δρόμο Ελιόν). Αφού έφαγε το πρωινό του (τσάι του βουνού και κέικ καρύδα) πήρε το αμάξι του και πήγε στο περίπτερό του. Ο κύριος Μπεθ είχε ένα φίλο που του έκανε παρέα όταν δεν είχε πελάτες. Όχι άνθρωπο αλλά μία кіσσα (η кіσσα είναι αυτό το πουλί που λατρεύει τα λαμπερά πράγματα). Στις 4:30 ήρθε ένα κοριτσάκι με ένα δαχτυλιδάκι με την μαμά του και για να αγοράσουν κάποια πράγματα. Όσο η μαμά του κοριτσιού ψώνιζε το κοριτσάκι είπε στον κύριο Μπεθ :

-Ωραία кіσσα, κύριε.

-Ευχαριστώ πως σε λένε;

-Με λένε Αριάδνη και μένω λίγο πιο κάτω από εδώ στην οδό Άνελκε. Μπορώ να χαϊδέψω την кіσσα σας;

-Φυσικά, λατρεύει τα χάδια ειδικά κάτω από τον λαιμό της. Το κοριτσάκι χάιδεψε την кіσσα κάτω από τον λαιμό της.

-Πώς τη λένε; είπε η Αριάδνη.

-Δεν έχει όνομα. Θες να την ονομάσεις εσύ;

-Ναι. Λιπών την λένε...Πεάκι τι λέτε κύριε...

-Με λένε Μπέθινγκ κύριος Μπεθ για συντομία.

-Εντάξει, κύριε Μπεθ.

-Αριάδνη έλα πάμε, είπε η μαμά της Αριάδνης που την έλεγαν Ανθέα.

Το βράδυ ο κύριος Μπεθ γύρισε στο σπίτι του κατά τις 7:40. Μόλις μπήκε σπίτι του έκανε ένα ζεστό ντους και άνοιξε την τηλεόραση. Στο κανάλι 23 η παρουσιάστρια των ειδήσεων Μέρντιθ Νάκανικ είπε:

-Καλησπέρα σας κυρίες και κύριοι είμαι η Μέρντιθ Νάκανικ από το κανάλι 23. Οι κλοπές δεν σταματάνε ούτε λεπτό καθώς ο διάσημος τραγουδιστής Σέλες Ακλεές χάνει την τυχερή του καρφίτσα. Επίσης ο Λέοναρτ Έι Κέι ο διάσημος οδηγός ράλι χάνει το ασημένιο του βραχιόλι που έκανε 1.000 ευρώ. Όμως...

Μέχρι εκεί άκουσε ο κύριος Μπεθ γιατί χτύπησε το κουδούνι. Ο κύριος Μπεθ άνοιξε.

-Αστυνόμος Τσάρλι Κένετι με θυμάστε; Είπε ο αστυνόμος με μια όχι και τόσο ευχάριστη φωνή. Ο κύριος Μπεθ έμεινε ήρεμος γιατί (νόμιζε τουλάχιστον) ότι ο αστυνόμος θα τον ξανά ρωτούσε αν του έκλεψαν κάτι.

-Δεν το περίμενα από εσάς κύριε Χέλμαν. Είπε ο κύριος Κένετι βλέποντας ένα χοντρό βιβλίο με τίτλο «Υποπτοι».

-Πιο πράγμα κύριε Κένετι; Είπε ο κύριος Μπεθ περίεργος.

-Την κλοπή.

-Πια κλοπή; Ο αστυνόμος γέλασε κρυφά για λίγο και μετά είπε:

-Τι εννοείτε ποιά κλοπή; Είπε ο αστυνόμος και έδειξε μία φωτογραφία της Αριάδνης.

-Την ξέρετε αυτή; Είπε ο αστυνόμος δείχνοντας ξανά την φωτογραφία της Αριάδνης.

-Ναι είναι το κοριτσάκι που ψώνισε σήμερα με την μαμά της στο περίπτερό μου.

-Είναι η Αριάδνη Φάικαε. Ο θείος της είναι ο διάσημος οδηγός ράλι Λέοναρτ Έι Κέι. Όταν η μικρή κύρια Φάικαε έκλεισε τα 5 της χρόνια ο κύριος Έι Κέι της χάρισε ένα πολύ ξεχωριστό αντικείμενο. Το σπιθοτό δαχτυλίδι του Έλες Μάρτιν. Το Έλες Μάρτιν είναι ένα βουνό που είναι σχεδόν αδύνατον να ανεβείς. Ο θείος της Αριάδνης ήταν ο μόνος άντρας που είχε φτάσει μέχρι πάνω. Κάθε χρόνο γίνετε μία γιορτή για τον κάτοχο του σπιθοτού δαχτυλιδιού. Η γιορτή γίνετε την Παρασκευή. Λιπών ο κάτοχος του δαχτυλιδιού(η Αριάδνη) κάθεται σε μια ξύλινη καρέκλα και δεξιά της έχει ένα ποτήρι κρασί και ένα περιστέρι δεμένο με σκοινί. Σηκώνει ψηλά το δαχτυλίδι και λέει «ο λαός αυτός ας ζήσει πάντα χαρούμενος» μετά χύνει το κρασί και αφήνει το περιστέρι.

-Και αυτό τι σχέση έχει με έμένα;

-Έχετε σχέση γιατί εσείς της το κλέψατε σωστά;

-Όχι κύριε Κένετι με την Αριάδνη είμαστε σαν φίλοι δεν θα έκλεβα ποτέ ειδικά από ένα μικρό κοριτσάκι.

-Μα, η δεσποινίς Φάεκαε είναι σίγουρη ότι έχασε το δαχτυλίδι της στο περίπτερό σας. Για να λύσουμε αυτό το θέμα παρουσιαστείτε αύριο στο δικαστήριο των Άγιων Μίμηδων στις 5:30 το απόγευμα. Ο κακόμοιρος κύριος Μπεθ θα δικαζόταν για κάτι που δεν έκανε. Όταν ο αστυνόμος έφυγε ο κύριος Μπεθ κάθισε σιωπηλός στην καρέκλα του. Μετά από λίγο ξανά χτύπησε το κουδούνι. Ο κύριος Μπεθ κατάφερε να πει ένα «ποιος είναι!».

-Εγώ αφεντικό ο Λουίζ. (Ο Λουίζ είναι ένα αγόρι 19 χρονών που δουλεύει στο περίπτερο του κύριου Μπεθ όταν αυτός παίρνει άδεια ή έχει ρεπό συνήθως κάθε Παρασκευή)

- Πέρνα Λουίζ, είπε ο κύριος Μπεθ φανερά ανακουφισμένος. Τι θες αγόρι μου;

- Κύριε Μπεθ πέρασα από την αστυνομία για την υπογραφή που θέλατε και μου είπαν ότι θα δικαστείτε, είπε ο Λουίζ λαχανιασμένος.

- Το ξέρω αγόρι μου πέρνα μέσα να σε κεράσω μία λεμονάδα ή μία βουσσινάδα έφτιαξα και ένα κέικ βατόμουρο-μύλο έλα να το δοκιμάσεις.

-Εντάξει αφεντικό αλλά μπορείς σε παρακαλώ να μου πεις τι έγινε και θα πας στο δικαστήριο;

-Ναι πέρνα μέσα. Ο κύριος Μπεθ είπε τα πάντα στον Λουίζ. Μόλις η ώρα πήγε 9:00 ο Λουίζ είπε στον κύριο Μπεθ:

-Ωρα να φύγω αφεντικό και εσύ και εγώ πρέπει να είμαστε φρέσκοι για την δίκη αύριο σωστά;

-Ναι Λουίζ πολλά φιλά στην Ερατώ και στον Μάκη. (Η Ερατώ και ο Μάκης είναι τα αδέρφια του Λουίζ). Το άλλο πρωί ο κύριος Μπεθ ξύπνησε και κατά τις 11:30 πήγε στο σούπερ μάρκετ και αγόρασε ένα μεγάλο κουτί σοκολατάκια. Μετά πήγε στο σπίτι της Αριάδνης. Μόλις έφτασε στο σπίτι της Αριάδνης χτύπησε το κουδούνι.

-Παρακαλώ ποιος είναι; Είπε μία γυναικεία φωνή.

-Εγώ κυρία Μάτερ Φλάι ο κύριος Μπέθινγκ Χέλμαν.

-Ο! Κύριε Μπέθινγκ περάστε, είπε η κυρία Ανθέα όλο χαρά γιατί ήταν σίγουρη ότι ο κύριος Μπεθ δεν έκλεψε τίποτα. Μπήκε μέσα στο σπίτι τότε είδε την Αριάδνη στο δωμάτιό της. Την είδε να γράφει κάτι στον υπολογιστή της.

-Καλησπέρα σου Αριάδνη τι κάνεις;

-Έτσι κι έτσι κύριε Μπεθ, είπε η Αριάδνη όσο πιο ευγενικά μπορούσε. Γιατί ήταν και αυτή σίγουρη ότι ο κύριος Μπεθ δεν έκλεψε τίποτα επειδή την μέρα που χάθηκε το δαχτυλίδι ο κύριος Μπεθ είχε φερθεί με τόση αγάπη στο μικρό κορίτσι και την είχε κεράσει και μία λεμονάδα.

-Σου έφερα ένα κουτί σοκολατάκια συγγνώμη για το δαχτυλίδι σου δεν σου έκλεψα το δαχτυλίδι αλήθεια σου λέω, είπε ο κύριος Μπεθ, Αριάδνη αν βρεθούν στοιχεία ότι έχω κλέψει το δαχτυλίδι μην μου ξανά μιλήσεις ποτέ. Και σε παρακαλώ να με λες σκέτο Μπεθ.

-Εντάξει Μπεθ. Μετά ο κύριος Μπεθ αποχαιρέτισε την Αριάδνη και την μαμά της και πήγε σπίτι του. Το απόγευμα ο κύριος Μπεθ φόρεσε τα καλά του ρούχα (φόρεσε το άσπρο καλοσυδερομένο του σακάκι, το μαύρο παντελόνι του, το γκρι καπέλο του και τα κατάμαυρα λουστρίνια του). Για το δικαστήριο των Άγιων Μίμηδων υπήρχαν δύο δρόμοι. Ο ένας δρόμος περνούσε μέσα από την πλατεία Αγίας Γκέκας και κάνει 30 λεπτά με τα πόδια. Ο δεύτερος δρόμος περνούσε από το περίπτερο του κύριου Μπεθ και κάνει 10 λεπτά με τα πόδια. Ο κύριος Μπεθ ούτε είχε αργήσει ούτε είχε πάρα πολύ χρόνο. Επέλεξε να πάει με τα πόδια και να πάρει τον δρόμο που περνούσε από το περίπτερό του. Όταν πέρασε από το περίπτερό του είδε την Πεάκι (την κίσσα λένε Πεάκι αν δεν το θυμάστε) να έχει στο στόμα της το δαχτυλίδι της Αριάδνης. Ο κύριος Μπεθ κατάλαβε τη είχε συμβεί. Η κίσσες λατρεύουν τα λαμπερά πράγματα για αυτό τα έπαιρνε. Ο κύριος Μπεθ πήγε γρήγορα στο Pet Shop της γειτονιάς του αγόρασε ένα κλουβί και έβαλε μέσα την Πεάκι. Όταν έφτασε στο δικαστήριο κάθισε σε μια καρέκλα με το κλουβί στα πόδια του με ένα

πανί σκεπασμένο. Μετά από λίγο η δίκη άρχισε. Για μάρτυρες ήταν ο Λουίζ το αγόρι που δουλεύει στο περίπτερο, ο Ανταμς ο κύριος που φέρνει τα προϊόντα στο περίπτερο, η Μελανί το κορίτσι που δουλεύει στο περίπτερο την Κυριακή και ο Μήλον ο καθαριστής του περιπτέρου.

-Η δίκη άρχισε. Παρακαλώ ησυχία, είπε η δικαστίνα Ρέι Τσεν

-Καλό τον πρώτο μάρτυρα τον κύριο Λούις Έμεραλντ τον βοηθό του κυρίου Χέλμαν.

-Αξιότιμη δικαστίνα και αγαπητοί προσκεκλημένοι, δουλεύω στο περίπτερο του κυρίου Χέλμαν εδώ και 7 χρόνια και δεν νομίζω ότι ο κύριος Μπε...ο κύριος Χέλμαν θα έκλεβε ποτέ τίποτα.

-Ευχαριστούμε κύριε Έμεραλντ. Καλό τον δεύτερο μάρτυρα τον κύριο Ανταμς Χέρσου που είναι ο μεταφορέας προϊόντων του κυρίου Χέλμαν.

-Γεια σας και από εμένα. Ο κύριος Χέλμαν είναι ευγενικός χαρακτήρας. Πάντα κρατάει τις υποσχέσεις του και ποτέ δεν λέει ψέματα.

-Ευχαριστούμε και εσάς κύριε Χέρσου. Καλό την τρίτη μάρτυρα την κυρία Αγκαίου Μελανί που είναι και αυτή βοηθός του κυρίου Χέλμαν.

-Καλησπέρα σε όλους σας. Ο κύριος Χέλμαν είναι καλός άνθρωπος και είμαι 100% σίγουρος πως αν λέει ότι δεν έκλεψε τότε δεν έκλεψε τίποτα.

-Ευχαριστούμε κυρία Αγκαίου. Κάλο και τον τελευταίο μάρτυρα τον κύριο Μήλον Τζάκετ τον καθαριστή του περιπτέρου. Κύριε Τζάκετ έχετε τον λόγο.

-Ο κύριος Χέλμαν είναι τίμιος άνθρωπος δεν θα έκλεβε ποτέ τίποτα από κανέναν.

-Ευχαριστούμε πολύ. Αφού μίλησαν όλοι οι μάρτυρες το λόγο έχει ο κύριος Μπέθινγκ Χέλμαν.

-Καλησπέρα στους αξιότιμους δικαστές και στους αγαπητούς προσκεκλημένους. Εγώ δεν είμαι κλέφτης αλλά ξέρω ποιος είναι, είπε ο κύριος Μπεθ και ησυχία επικράτησε στην αίθουσα, Αυτή!!!!!! Είπε και ξεσκέπασε το πανί από το κλουβί.

-Ρέι, ακούστηκε μια φωνή από την άλλη μεριά της αίθουσας. Ο κύριος Μπεθ κοίταξε από εκεί που ερχόταν η φωνή και τι να δει; Τον καθαριστή του δικαστηρίου να τρέχει προς το μέρος του. Όταν έφτασε ο καθαριστής κοντά στον κύριο Μπεθ του είπε:

-Αυτή είναι η κίσσα μου η Ρέι την έχασα όταν ήταν 1 χρονών. Το είχε σκάσει όταν την έκανα μπάνιο.

-Ο! Αλήθεια πάρτε την τότε, είπε και του έδωσε την κίσσα.

Μετά ο κύριος Μπεθ εξήγησε τι είχε συμβεί. Καταλάβατε τι έχει συμβεί; Αν όχι εδώ είμαι να σας πω. Λοιπόν οι κίσσες λατρεύουν τα λαμπερά αντικείμενα για αυτό όταν η κίσσα έβλεπε ανοιχτό παράθυρο ή πόρτα έμπαινε μέσα και έπαιρνε ότι ήταν λαμπερό. Και όταν η Αριάδνη χάιδεψε την κίσσα η κίσσα της το πήρε. Και κάπου εδώ τελειώνει η ιστορία μας...

Α! Και η Αριάδνη με τον κύριο Μπεθ έγιναν οι πιο καλοί φίλοι.

ΤΕΛΟΣ

Σοφία Μαυρικού,Γ1